

Sygn. akt I Ca 166/14

POSTANOWIENIE

Dnia 16 lipca 2014r.

Sąd Okręgowy w Ostrołęce Wydział I Cywilny

w składzie:

Przewodniczący: SSO Lucyna Bąk

Sędziowie: SO Barbara Chojnowska, SO Jerzy Dymke (spr.)

Protokolant: st. sekr. sąd. Wioleta Grzegorzcyk

po rozpoznaniu w dniu 16 lipca 2014r. w Ostrołęce

na rozprawie

z wniosku I. G.

z udziałem A. S.

o ustanowienie służebności drogi koniecznej

na skutek apelacji wnioskodawczyni I. G.

od postanowienia Sądu Rejonowego w Ostrołęce z dnia 14 stycznia 2014r.

sygn. akt I Ns 580/12

postanawia:

oddalić apelację.

UZASADNIENIE

Zaskarżonym postanowieniem z dnia 14 stycznia 2014 r., sygn. I Ns 580/12, Sąd Rejonowy w Ostrołęce oddalił wniosek I. G.z dnia 15 czerwca 2012 r. o ustanowienie na rzecz należącej do niej nieruchomości położonej w R., składającej się z działek nr (...)(rolna) i nr (...) (siedliskowa), służebności drogi koniecznej, obciążającej graniczącą z nimi działkę nr (...) (siedliskowa), stanowiącą własność uczestniczki postępowania A. S.. Z pisemnego uzasadnienia postanowienia wynikało, że wniosek nie spełniał przesłanek z art. 145 k.c., ponieważ nieruchomość wnioskodawczyni ma już odpowiedni dostęp do drogi publicznej, który został zaprojektowany dla niej w postępowaniu o zniesienie współwłasności dawnej działki nr (...), toczącym się z udziałem obecnych stron, a zakończonym prawomocnym postanowieniem Sądu Rej. w O.z dnia 6 października 2009 r., sygn. I Ns 490/04. Podział pierwotnej działki został dokonany z zapewnieniem odrębnego wjazdu/przejazdu dla każdej nowopowstałej nieruchomości. Działka siedliskowa wnioskodawczyni bezpośrednio graniczy z ogólnodostępną drogą dojazdową (stanowiącą mienie gminne), która łączy się z drogą publiczną. Został na niej przewidziany wjazd i przejazd o szer. 4,70 m, prowadzący do położonej w głębi łąki. Wnioskodawczyni może z niego swobodnie korzystać, o ile tylko sama nie będzie go celowo blokować, licząc na wymuszenie służebności przejazdu po sąsiedniej działce uczestniczki. Instytucja drogi koniecznej nie może służyć wygodzie właściciela działki władnącej, kosztem ograniczenia prawa właściciela działki obciążonej; chodzi w niej bowiem o odpowiedni, nie zaś o łatwiejszy dostęp do drogi publicznej.

Powyższe postanowienie zaskarżyła apelacją wnioskodawczyni I. G., wnosząc w konkluzji o jego zmianę przez uwzględnienie wniosku, ewentualnie o uchylenie go i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania.

Sąd Okręgowy w Ostrołęce zważył, co następuje:

Apelacja była bezzasadna i podlegała oddaleniu. Sąd II instancji podziela, jako prawidłowe, i przyjmuje za własne ustalenia faktyczne i oceny prawne, które legły u podstaw zaskarżonego postanowienia. Apelacja nie przedstawiła skonkretyzowanych zarzutów, będąc w istocie ogólnikową polemiką ze stanowiskiem sądu orzekającego, prowadzoną z pozycji skrajnie subiektywnych i egoistycznych. Ograniczenie konstytucyjnie chronionego prawa własności innej osoby – a do tego prowadziłyby ustanowienie wnioskowanej służebności - może nastąpić jedynie w przypadkach ściśle ustawowo określonych. Jak trafnie podkreślił Sąd I instancji, w ślad za judykaturą Sądu Najwyższego, droga konieczna – jak już zresztą wskazuje sama nazwa – nie może służyć głównie wygodzie osoby pretendującej. Z dołączonych akt sprawy I Ns 490/04 wynikało, że problem dostępu nieruchomości wnioskodawczyni do drogi publicznej należał do centralnych w sprawie o zniesienie współwłasności. Został rozwiązany przy pomocy biegłego geodety w sposób uznany przez sąd działowy za najbardziej właściwy, którego stanowisko podzielił następnie sąd drugiej instancji po rozpoznaniu apelacji wnioskodawczyni, podnoszącej podobne argumenty, jak obecnie. Orzeczenie działowe stworzyło nowy stan prawny i powoływanie się na stosunki istniejące wcześniej mija się obecnie z celem. Nie wystąpiły po jego wydaniu – jak dotąd - żadne nowe, istotne okoliczności, które uzasadniałyby zmianę przyjętej koncepcji dostępu nieruchomości do drogi publicznej. W szczególności nie były nimi urządzenie przez właścicielkę na pasie przewidzianym na przejazd składowiska różnych ruchomości czy odpadów, bądź dopuszczenie się przez nią samowoli budowlanej, bo niekorzystne skutki takich działań obciążają samą zainteresowaną, w której gestii jest też ich odwrócenie.

Dlatego Sąd Okręgowy postanowił jak w sentencji na podstawie art. 385 w zw. z art. 13 par. 2 k.p.c.